

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานใหม่ (ฉบับที่ ๑๒)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานใหม่ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานใหม่ รวม ๗๗ สาขา โดยใช้มาตรฐานใหม่แรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาใหม่แรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะใหม่ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานใหม่” หมายความว่า มาตรฐานใหม่แรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาใหม่แรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานใหม่ในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรคเตอร์การเกษตร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสิบห้าบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตักหน้าขุดหลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขางานควบคุมเครื่องจักรรถخد ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขางานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขางานควบคุมเครื่องจักรรถตัก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๑๒) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (โภชนบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๓) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (วารีบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๔) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (สุคนธบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขางานผสมเครื่องดื่ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาวิชาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๑๗) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขางานเครื่องซ่อมเครื่องซ่อมเครื่อง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๗) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบ มาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

บุญชู สุธรรมนัสวงศ์

(นายบุญชู สุธรรมนัสวงศ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ สาขาอาชีพ ช่างอุตสาหการ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๗ สาขา โดยให้มีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานเบิกมาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่ว กัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภานีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษา และพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับ ในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้น ในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล และ สาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๗ สาขา สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบกิจการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พานิชยกรรม หรือ ธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมิใช่นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจ
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียด เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็น ของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจ อยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์จะเห็นได้ว่า แต่ละสาขาอาชีพมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้าง ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมีได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไร ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน เป็นทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมีได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมีได้ให้ลูกจ้างทำงาน ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๑ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำงาน ทำไร ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การหานุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บ บรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟัน กวน โคน ลิด เลือย ผ่า ถาก ถอน ขาด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การกีบหachaของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำ geleiosmuth หมายถึง การให้ได้มาซึ่ง geleio โดยการนำน้ำเค็มเข้ามา หรือพื้นที่รกร้าง ซึ่งทำเป็นคันกันน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนคงผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ้อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่คุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายได้ ได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้อง ตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายได้ที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

^๑ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

**สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา**

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑. สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน อุปกรณ์จับยึดต่าง การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ หาร) การหาร้อยละ และการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์อย่างง่าย โครงสร้างและการทำงานของระบบส่งถ่ายกำลัง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา ระบบส่งถ่ายกำลัง โดยมีผู้แนะนำหรือคุยก่อนตรวจสอบให้	๔๙๕
๑.๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ หาร) การหาร้อยละและการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์ขั้นพื้นฐาน การจำแนกชนิดการใช้งาน ปั๊มและวาล์วรวมถึงอุปกรณ์ประกอบที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา เบื้องต้นของระบบปั๊มและวาล์ว โดยมีผู้แนะนำหรือคุยก่อนตรวจสอบให้	๕๑๕
๑.๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้ จำแนกนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และมีความสามารถในการตัด ตัด พับ เจาะ เจียร์ใน ตกแต่ง และประกอบงานด้วยการเชื่อมแท็ก	๕๐๐
๑.๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ สาขาช่างปรับ	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้ จำแนกนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นช่างที่มีความรู้และทักษะ ในการใช้เครื่องมือพื้นฐาน สร้างชิ้นงานเพื่อนำไปประกอบกับชิ้นงานอื่น ๆ ตามแบบงาน ที่กำหนดให้และมีเกณฑ์คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ± 0.20 มิลลิเมตร	๕๐๐
๑.๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - เม็ค ด้วยหุ่นยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัย ในการทำงาน สถานที่ปฏิบัติงาน การป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หุ่นยนต์เชื่อม เครื่องเชื่อมพาร์กอุปกรณ์ประกอบ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน แก๊สปั๊กคลุม วัสดุ อุปกรณ์จับยึดชิ้นงานและทำงานตามแบบสั่งงาน การควบคุมการเคลื่อนที่ หุ่นยนต์เชื่อม การเขียนโปรแกรม (teaching) การเรียกใช้โปรแกรมการเชื่อมงานได้ การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ช่วยงานได้อย่างถูกต้องปลอดภัย การตรวจสอบ ข้อบกพร่องของชิ้นงาน การจัดเก็บเครื่องเชื่อมพาร์กอุปกรณ์ประกอบเครื่องมือที่ใช้ ในการปฏิบัติงานและสถานที่ปฏิบัติงานได้	๕๒๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานผู้มีอุปกรณ์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบติดตั้ง และตรวจสอบการทำงานของระบบทางกล ระบบนิวแมติกส์ ระบบไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และการควบคุมหุ่นยนต์อุตสาหกรรมเบื้องต้น และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๕๔๕
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบติดตั้ง ศึกษาขั้นตอนการทำงานของเครื่องจักรและการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนลำดับขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม (Flowchart) กำหนดตำแหน่ง Input และ Output และตำแหน่งการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนโปรแกรม และตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมควบคุมการทำงานของเครื่องจักรโดยใช้ PLC และโปรแกรมควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์อุตสาหกรรม และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๖๓๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเขียนโปรแกรม PLC และ HMI ตามพื้นฐานการทำงาน เขียนโปรแกรมเพื่อการตรวจสอบการทำงานของระบบอัตโนมัติ เชิงรักษาหุ่นยนต์ อุตสาหกรรม ตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดของระบบอัตโนมัติทางไฟฟ้า ระบบทางกล และระบบการสื่อสาร และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๗๑๕
๒. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่	
๒.๑ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทัศนคติและกิจวิสัยอยู่ในระดับต้น ทำหน้าที่ถอด ล้าง ตรวจสอบเบื้องต้น ประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา และปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน	๑๖๕
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทัศนคติ อยู่ในระดับ ๒ สามารถตรวจวินิจฉัยสาเหตุข้อขัดข้องเบื้องต้น กำหนดงานซ่อมบำรุง ปรับตั้ง ปฏิบัติการซ่อมบำรุง สามารถใช้เครื่องมือพิเศษได้อย่างถูกต้อง เขียนรายงาน และทำประวัติรถแทรกเตอร์การเกษตร ตามอาการที่เกิดขึ้นให้หัวหน้างานได้	๕๓๕
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทัศนคติอยู่ในระดับสูง มีความชำนาญในการตรวจวินิจฉัยสาเหตุข้อขัดข้องของระบบต่าง ๆ สามารถใช้เครื่องมือตรวจสอบและวินิจฉัยสาเหตุทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ กำหนดงานบริการ งานซ่อมบำรุง ปฏิบัติงานซ่อมบำรุงระบบต่าง ๆ ของรถแทรกเตอร์การเกษตร การจัดการด้านเอกสาร และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้	๖๒๐
๒.๒ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตักหน้าขุดหลัง	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในการบังคับควบคุมเครื่องจักรรถตักหน้าขุดหลัง ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ตลอดจนการทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ของงาน เช่น ตัก ขุดดิน งานปรับเทینผิวน้ำอิฐ งานวางท่อได้ เคลื่อนย้ายเครื่องจักรได้ รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักรในเบื้องต้นได้มีประสิทธิภาพสูงสุด ตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีเจตคติที่ดีในการทำงาน	๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขางานควบคุมเครื่องจักรรถخد	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ใน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำฝีมือผู้ใดบังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๗๐
๒.๔ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขางานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ใน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำฝีมือผู้ใดบังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๕๕
๒.๕ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขางานควบคุมเครื่องจักรรถตัก	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ใน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำฝีมือผู้ใดบังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๗๐
๓. สาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่	
๓.๑ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (โภชนาบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๓.๒ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (วารีบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น และให้ปรึกษา ตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๓.๓ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (สุคนธบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานผู้มีอิสระงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๔ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขางานผสมเครื่องดื่ม	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ช่วยบาร์ (Bar Helper) หมายถึง พนักงานที่เป็นผู้ช่วยงานในบาร์ โดยยังไม่มีหน้าที่ผสมเครื่องดื่มหรือเสิร์ฟเครื่องดื่ม	๔๗๕
ระดับ ๒ หมายถึง พนักงานผสมเครื่องดื่ม (Bartender) หมายถึง พนักงานที่มีหน้าที่เตรียม และผสมเครื่องดื่มขึ้นอยู่กับมาตรฐานและเทคนิคต่าง ๆ	๕๒๕
ระดับ ๓ หมายถึง หัวหน้าบาร์ (Bar Supervisor/Captain) หมายถึง หัวหน้าผู้ควบคุมดูแล พนักงานผสมเครื่องดื่ม โดยมีหน้าที่ประสานกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเตรียม และการผสมเครื่องดื่มตามที่กำหนด	๖๐๐
๓.๕ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ มีคุณธรรมในการทำงานที่ช่วยเหลือบิดา มารดา หรือครู ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๖ ปี	๕๓๐
๓.๖ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องซ่อมคนพิการ	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดสินใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือตัดสินใจ หรือคุยอ�述สอบในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่งและแก้ไขขาเทียมระดับใต้เข่าและระดับเหนือเข่า ชนิดต่อขามาตรฐาน ซ่อมบำรุงรถนั่ง คนพิการซึ่งบำรุงเครื่องซ่อม เที่ยวบิน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับป้องกันแผลกดทับที่ฝ่าเท้าสำหรับผู้ป่วย ที่เป็นโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้า	๕๒๐
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถสูง ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ได้ดี การตัดสินใจสูงกว่าช่างระดับ ๑ และสามารถให้คำแนะนำช่างระดับ ๑ ได้ ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่ง และแก้ไขขาเทียมระดับใต้เข่าและระดับเหนือเข่าชนิดต่อขามีปัญหาซับซ้อน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับรักษาเท้าผู้ป่วยโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้าชนิดที่มีแผลกดทับ ซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือกล และเครื่องจักรกล และใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง	๖๐๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานผู้มีอิสระงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานผู้มีอิสระงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาผู้มีอิสระงาน www.dsdp.go.th หรือ www.dsdp.go.th/standard หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาผู้มีอิสระงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๙๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานผู้มีอิสระงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๙๙๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระงานที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๓๓๗-๓๗, ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระ (ฉบับที่ ๑๒) ดังกล่าวโดยทั่วไป

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิทธิพล 129 สาขา

 ไม่มีมาตรฐานผู้มีอิทธิพลงานแห่งชาติตามระดับนี้ ๆ

 มีมาตรฐานผู้มีอิทธิพล แต่ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิทธิพล เนื่องจากยังไม่มีวิธีการทดสอบฯ

(หน่วย : บาท ต่อ วัน)

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิทธิพล													
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10				ฉบับที่ 11			ฉบับที่ 12		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64				มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66		
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
1.	สาขาอาชีพช่างเครื่องกล														
1.1	ช่างสีรอกยนต์	440	515	585	X										
1.2	ช่างเคาะตัวถังรอกยนต์	465	560	650	X										
1.3	ช่างซ่อมรถยนต์	400	490	585	X										
1.4	ช่างบำรุงรักษารถยนต์	375	440	X	X										
1.5	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	400	490	585	X										
1.6	ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	400	490	585	X										
1.7	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกไฟฟ้า					430	X	X	X						
1.8	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกใช้เครื่องยนต์					430	X	X	X						
1.9	ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์					415	X	X	X						
1.10	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์					415	X	X	X						
1.11	ช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร										465	535	620		
1.12	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตักหน้าขุดหลัง										585	X	X		
1.13	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถขุด										570	X	X		
1.14	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง										555	X	X		
1.15	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตัก										520	X	X		

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม[สาขา]	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ												
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11			ฉบับที่ 12		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
2.	สาขาอาชีพภาคบริการ													
16	2.1 ผู้ประกอบอาหารไทย	440	565											
17	2.2 พนักงานวดไถ	485	640	795										
18	2.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปดาษวันตก (หัดอกบำบัด)	540	715											
19	2.4 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปดาษวันตก (สุคนธบำบัด)	595	790											
20	2.5 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปดาษวันตก (วารีบำบัด)	625	825											
21	2.6 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปดาษวันตก (โภชนาบำบัด)	680	900											
22	2.7 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (หัดอกบำบัด)								460	575				
23	2.8 ผู้ประกอบขนมnob								400	505				
24	2.9 พนักงานต้อนรับส่วนหน้า								440	565				
25	2.10 พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร								440					
26	2.11 ช่างแต่งผนังศิลป์								440	510	650			
27	2.12 ช่างแต่งผนังบุรุษ								430	500	630			
28	2.13 การดูแลผู้สูงอายุ								500					
29	2.14 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (โภชนาบำบัด)									500	600			
30	2.15 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (วารีบำบัด)									500	600			
31	2.16 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (สุคนธบำบัด)									500	600			
32	2.17 พนักงานผสมเครื่องดื่ม									475	525	600		
33	2.18 การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย									530				
34	2.19 ช่างเครื่องซ่อมคอมพิวเตอร์									520	600			
3.	สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์													
35	3.1 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660										
36	3.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	440	550	660										
37	3.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660										
38	3.4 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	440	550	660										
39	3.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรศัพท์)	440	550											
40	3.6 ช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร					450								
41	3.7 ช่างโทรศัพท์และสารสนเทศ (ไมโครเวฟ)					450								
42	(Programmable Logic Controller : PLC)					450								
43	3.9 ช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดประชุม การเดินทางเพื่อเป็นรางวัล และการแสดงสินค้า (MICE : Meetings Incentives Conventions Exhibitions)					450	540							
44	3.10 ช่างติดตั้งระบบไฮไลท์เซลล์					440								
						450								

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ												
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11			ฉบับที่ 12		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
4.	สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ													
45	4.1 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740	X									
46	4.2 ช่างเชื่อมแม็ก	440	550	660	X									
47	4.3 ช่างเชื่อมทิก	505	680	855	X									
48	4.4 ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	510	X	X	X									
49	4.5 ช่างประกอบห่อ	440												
50	4.6 ช่างทำแม่พิมพ์ดิจิตอล	530			X									
51	4.7 ช่างกลึง					460	540	630						
52	4.8 ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC					470	555	675						
53	4.9 ช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut					480								
54	4.10 ช่างเชื่อมอาร์กโอลูท์ด้วยมือ					465	550	630						
55	1.11 ช่างระบบส่งถ่ายกำลัง											495		
56	1.12 ช่างระบบปั๊มและวาล์ว											515		
57	1.13 ช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก											500		
58	1.14 ช่างปรับ											500		
59	1.15 ผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์											520		
60	1.16 ช่างเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม											545	635	715
5.	สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง													
61	5.1 ช่างฝึกหัดก่อสร้าง	425	545	670	X									
62	5.2 ช่างก่ออิฐ	380	515	645	X									
63	5.3 ช่างฉาบปูน	425	545	670	X									
64	5.4 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	405	525	645	X									
65	5.5 ช่างหินขัด	440			X									
66	5.6 ช่างฉาบบิปชัม	440			X									
67	5.7 ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	440	565	685	X									
68	5.8 ช่างติดตั้งบิปชัม								450	595				
69	5.9 ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์								645					
70	5.10 ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น								450	550	650			
71	5.11 ช่างสีอาคาร								465	600				
72	5.12 ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา								475	575				

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม[สาขา]	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ												
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11			ฉบับที่ 12		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
6.	สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์													
73	6.1 ช่างเย็บ	345	410	550	X									
74	6.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	440	605	825	X									
75	6.3 ช่างเครื่องเรือนไม้	370	425	480	X									
76	6.4 ช่างบุครุณฑ์	355	410	465	X									
77	6.5 ช่างสีเครื่องเรือน	385	495		X									
78	6.6 ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)								450	550	650			
79	6.7 ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์								430	550				
80	6.8 ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)								525					
81	6.9 ช่างเครื่องถม								625					
7.	กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์													
82	7.1 พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475											
83	7.2 พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490											
84	7.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	455	540											
85	7.4 ช่างเทคนิคระบบปรึกษาความปลอดภัย	440	530		X									
8.	กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์													
86	8.1 ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530											
87	8.2 ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530											
88	8.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530											
89	8.4 ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530											
9.	กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์													
90	9.1 ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530											
91	9.2 ช่างเทคนิคพ่นชิ้นเลือร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530											
92	9.3 พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ชั้นสุดท้าย)	440	530											
93	9.4 ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530											
10.	กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี													
94	10.1 ช่างเจียร์ในพอลอย	465	605											
95	10.2 ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605											
96	10.3 ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605											
97	10.4 ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605											

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม(สาขา)	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ												
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11			ฉบับที่ 12		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66		
ลำดับ	ระดับ	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ	ระดับ 2	ระดับ 3
	11. กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์													
98	11.1 นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	460	550											
99	11.2 ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	400	475											
100	11.3 ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	385	465											
101	11.4 ผู้ปฏิบัติการถังสินค้า	375	455											
	12. กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ													
102	12.1 ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	510	605											
103	12.2 ช่างเชื่อมทิ่กสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	550	660											
104	12.3 ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	495	595											
105	12.4 ช่างเทคนิคระบบปั้นโลหะ	510	605											
	13. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น													
106	13.1 ช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535			X								
107	13.2 ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520											
108	13.3 ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	425	520											
109	13.4 พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	410	505											
	14. กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์													
110	14.1 ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ	495	595											
111	14.2 ช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็ม	475	570											
112	14.3 ช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม	475	570											
113	14.4 ช่างขัดเจาแม่พิมพ์	420	505			X								
	15. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก													
114	15.1 พนักงานหลอมเหล็กเตาร์คไฟฟ้า	515	620											
115	15.2 พนักงานปูรุงแผ่นน้ำเหล็กในเตาปูรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	535	640											
116	15.3 พนักงานหล่อเหล็ก	490	600											
117	15.4 พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	470	575											
	16. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก													
118	16.1 ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480											
119	16.2 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	405	480											
120	16.3 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลาง	405	480											
121	16.4 ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	440	515											

ลำดับ	สาขาอาชีพ/กลุ่มอุตสาหกรรม[สาขา]	ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระ												
		ฉบับที่ 9				ฉบับที่ 10			ฉบับที่ 11			ฉบับที่ 12		
		มีผลใช้บังคับวันที่ 1 พ.ค. 63				มีผลใช้บังคับวันที่ 15 ก.ค. 64			มีผลใช้บังคับวันที่ 7 ก.ย. 65			มีผลใช้บังคับวันที่ 11 พ.ค. 66		
ลำดับ	รายการ	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
	17. กลุ่มอุตสาหกรรมเพอร์ฟูร์นิเจอร์													
122	17.1 พนักงานเตรียมวัสดุติดสำหรับอุตสาหกรรมเพอร์ฟูร์นิเจอร์ไม้จริง	350	380											
123	17.2 พนักงานผลิตชิ้นส่วนเพอร์ฟูร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	395	455											
124	17.3 พนักงานประกอบเพอร์ฟูร์นิเจอร์ไม้จริง	365	415											
125	17.4 ช่างทำสีเพอร์ฟูร์นิเจอร์ไม้จริง	375	415											
	18. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า													
126	18.1 พนักงานตัดવัสดุรองเท้า	395	435											
127	18.2 พนักงานอัดพื้นรองเท้า	405	450											
128	18.3 ช่างเย็บรองเท้า	405	450											
129	18.4 พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	385	415											

หมายเหตุ

1. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระ (ฉบับที่ 9) ลงวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2563 มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 พฤษภาคม 2563
2. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระ (ฉบับที่ 10) ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2564 มีผลใช้บังคับในวันที่ 15 กรกฎาคม 2564
3. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระ (ฉบับที่ 11) ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 มีผลใช้บังคับในวันที่ 7 กันยายน 2565
4. อัตราค่าจ้างตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานผู้มีอิสระ (ฉบับที่ 12) ลงวันที่ 10 มกราคม 2566 มีผลใช้บังคับในวันที่ 11 พฤษภาคม 2566
5. สามารถดาวน์โหลดประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง ได้ทางเว็บไซต์กระทรวงแรงงาน "www.mol.go.th" หัวข้อ "อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ"